పెన్షన్ కొడుకు

నిక్షేపంలాంటి ఏ.జి.ఆఫీసు ఉద్యోగం మానుకుని వకీలు ప్రాక్టీసు పెట్టాలని గోపాలం ఆలోచనలో పడ్డప్పుడే పార్వతికి భయం వేసింది. తల్లిదండ్రులనీ, పెళ్ళాం పిల్లల్నీ అదుపులో పెట్టుకోలేనివాడు, నోట్లో నాలుక లేనివాడు ఆ కోర్టులకు పోయి ఏమి నిర్వాకం చేసుకువస్తాడు? అని పార్వతి జంకింది. పార్వతి పిరికిమందు నూరిపోస్తున్న కొద్దీ గోపాలానికి రోషం వచ్చింది. పార్వతి ఊళ్లో లేకుండా చూసి, ఆఫీసులో రాజీనామా చేసి, గోడకు బోర్డు తగిలించి, కేసులవాళ్ళు వస్తారేమోనని గుమ్మంలో ఎదురుచూస్తుంటే పార్వతి వాళ్ళ నాన్నను వెంటబెట్టుకుని ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది.

'ఏంటి అల్లుడూ.... ప్రాక్టీసు పెట్టావుట!' అన్నాడు మామగారు దొడ్లో బాదంచెట్టు దగ్గర కాళ్ళు కడుక్కుంటూ. పార్వతి తెలుగులోనూ, సంస్కృతంలోనూ దులిపేసింది. ఒక చిన్న యుద్ధం జరిగినంత పనయింది. ఆ రాత్రి పడుకునేదాకా జరిగిన సంభాషణల సారాంశం ఏమిటంటే 'ఇట్లాంటి బుర్రతిరుగుడుందని ముందరే తెలిస్తే పదిహేను వేలు కట్నంపోసి పిల్లను ఇచ్చేవాణ్ణి కాదు....' అని.

'నీ ఉద్దేశం ఏమిటి....' అని అడిగాడు భార్యను గోపాలం.

'ఈ పెళ్ళికి ఛస్తే వప్పుకునేదాన్ని కాదు...' అంది పార్వతి మొహమాటం లేకుండా. మూలన కుండ ఉంటే గ్లాసుడు మంచినీళ్ళు తీసుకువచ్చింది." గదినిండా నీళ్ళు వస్తాయని

చూచానుగాని లేకపోతే ఆ కుండ బద్దలుకొట్టి చెప్పేదాన్ని" అంది పార్వతి. గోపాలం నచ్చచెప్పాలని ప్రయత్నించాడు.

'నేనంటే ఇష్టంలేదా.... మన క్షేమంకోరే ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను... గొర్రెతోకలాంటి ఈ ఉద్యోగం ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా ఉంది....'

'గొర్రెతోకో...ఎలుకతోకో...ఈ తోకలేని ఉద్యోగం కంటే ఏదో ఒకతోక ఉండడం నయం కదా...' పార్వతి గుడ్లురిమింది.

'అంత నిష్టూరంగా మాట్లడకు... ఈ ఉద్యోగంలో ఏం మిగిలింది చెప్పు....నీకు ఒక జత గాజులు గూడ చేయించలేకపోయాను... ఏడాది తిరిగేలోగా చూడు... ముంజేతినుంచి మోచేతి దాకా గాజులు తొడిగిస్తాను...'

'నాకు తొడిగించక్కర్లా....మీరు గాజులు వేసుకుని ఇంట్లో కూర్చోకుండా ఉంటే చాలు...' పార్వతికి అక్కసు ఆగకుండా పొర్లుకువస్తోంది. గోపాలం అవాక్కయిపోయాడు.

'నామాట నిలపెట్టుకున్న తర్వాతనే నీతో మాట్లాడతాను...సూర్యనారాయణ, రాఘవరావు ప్రాక్టీసుపెట్టి కార్లు కొనుక్కుని దర్జాగా బ్రతకట్లేదా ... ఏంటి అపశకునం మాటలు మాట్లాడతావు...'

'పులిని చూసి నక్క వాతలు పెట్టుకుందట... అట్లా ఉంది...' పార్వతి ఈసడింపుగా అంది.

'పార్వతీ నువ్వేనా ఇట్లా మాట్లాడుతోంది...? ..ఈ చిన్న ఉద్యోగం మార్పుచేస్తే.... ఇంత రభస చేస్తావనుకోలేదు సుమా... పెళ్ళయిన కొత్తలో జన్మజన్మలకీ కలిసి బతుకుదాం... అని గుళ్ళో దణ్ణాలు పెట్టుకున్నాం...' గోపాలం అనునయంగా మాట్లాడబోయాడు.

'జన్మజన్మలకీ అనుకున్నమాట....నిజమేగాని...ఈ వకీలు జన్మ మధ్యలో వస్తుందనుకోలేదు....' అంది దుప్పటి మీదకి లాక్కుంటూ. గోపాలం 'లా' పుస్తకం ఒకటి చదువుతూ, చదువుతూ కుర్చీలోనే నిద్రపోయాడు. వకీలు ప్రాక్టీసు ఇటువంటి శుభశకునంతో ప్రారంభం అయింది.

గోపాలం గోడకు బోర్డు తగిలించాడు. శరీరానికి నల్లకోటు, గౌను తగిలించాడు గాని నెల తిరిగినా కేసొక్కటి గూడా రాలేదు. ఎరగనివాళ్ళు ఇంటికి ఎవరు వచ్చినా తనకు కేసులేవో పట్టుకొచ్చే వారనుకున్నాడు గాని ఇంటి అడ్రసులు తెలియక వెతుక్కుంటున్న బాటసారులు అని తెలుసుకోలేకపోయాడు. దెబ్బపైన తిట్లువేసి కట్టినట్లుగా ఒకళ్ళిద్దరు వచ్చి 'ఫలానా వెంకటరెడ్డిగారు ఎక్కడ ఉంటారు.... పెద్ద వకీలుట గదా....' అని అడగటం గోపాలం భగ్గన మండిపడ్డంత ఆరాటపడ్డాడు. అడ్రసు తెలియని వాడికోసం ఊరంతా గాలిస్తున్నారు గాని ఎదురుగా తను కనిపిస్తుంటే ఆ కేసు ఏదో తనకే ఇయ్యవచ్చుగదా? అబ్బ!! పార్వతి చూస్తుందేమోనని వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. మొగుడు కొట్టిందానికంటే తోడికోడలు నవ్వితే భరించటం కష్టం.

ఆ రోజు గోపాలం నల్లకోటు తగిలించుకుని భుజంమీద నల్లగౌను వేసుకుని రోడ్డుమీదకు బయలుదేరాడు. పార్వతి గుమ్మందాకా వచ్చింది.

'ఆ చార్మినార్ దగ్గర ఈ నల్లగౌనులో తిరక్కండి...అక్కడ బాబులంతా ఇల్లాంటి గౌన్లు వేసుకుని తిరుగుతుంటారుట....వాళ్ళల్లో కలిసిపోయారంటే....ఇంటిదారి మరిచిపోతారు...' అంది గేటువేస్తూ...

'అంత ఎగతాళిగా ఉందా....నీకు...'

'అబ్బే ఎగతాళి కాదండీ...! అంతా ఇల్లాంటి గౌన్లు వేసుకుంటారు గదా...! అందులో మీరెవరో మీకు ఎట్లా గుర్తుంటుంది...?'

గోపాలం ఒక క్షణం తికమకపడ్డాడు. వెనక్కు వచ్చి 'ఓ సంచీ ఉంటే పట్రా...ఈ గౌను...దాంట్లో పెట్టుకుని వెళతాను...' అన్నాడు.

'మీరు ఆ సంచీ పట్టుకెళితే... అక్కడ మండీలో కూరలు తెచ్చుకుంటున్నా రనుకుంటారండి...'

'ఏమిటి చెయ్యమంటావు నా బ్రీఫ్ కేసు పట్టుకురా.... దాంట్లోనే పెట్టుకుంటాను...' గోపాలం వరండాలోకి వచ్చాడు.

'మీరేమీ అనుకోకపోతే వొకమాట చెపుతాను...'

'చెప్పు...'

'మీరు బ్రీఫ్‌కేసు తీసుకుని వెళుతుంటే....ప్రాక్టీసులేక ఇల్లు విడిచిపోతున్నా రనుకుంటారండి...'

గోపాలం కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

'ఏమిటి నీ ఉద్దేశం...పెద్ద శకునపక్షిలా తయారయ్యావు నా ప్రాణానికి...' గోపాలం కోటుకూడా తీసేసి వంకెకు తగిలించాడు.

'ఏ.జి.ఆఫీసులో ఉంటే నెలతిరగ్గానే జీతంరాళ్ళు దొరికేవి?...పార్వతి ఖాళీజేబు చూపించింది.

'మనకూ వస్తాయి. మంచి కేసు రానీ...'

'నెల తిరిగింది గదా...ఒక్క కేసు వచ్చిందా...?'

'ఇంకా నయం...! నెల తప్పిందన్నావు కాదు!!'

గోపాలం కులాసాకోసం ప్రయత్నించాడు.

'అయ్యో సంబడం... ఆ మంచి రోజులు ఏ.జి. ఆఫీసు ఉద్యోగంతోటే పోయినాయి...' పార్వతి నవ్వుతుంటే గోపాలం కోపం అంతా ఇట్టే చక్కాపోయింది.

గుమ్మానికి ఎవరూ కేసులు తీసుకుని రారు. మనమే పోయి ప్రయత్నించాలి. ఎట్లాంటివాళ్లూ కేసులు తీసుకుని వస్తారు! ఏ రకం కేసులు తను చేయగలడు. గోపాలం ఇంట్లో పదినిమిషాలు అటూ ఇటూ పచారుచేసి తిరిగి కోర్టుకు వెళ్ళిపోయాడు. ఒక్కో కోర్టులో కొంచెంసేపు కూర్చున్నాడు, ఇంటి అద్దె పెంచనివాళ్ళు, అద్దె అసలే ఇవ్వనివాళ్ళు, ఇల్లు ఖాళీచేయనివాళ్ళు ఒక పక్షం - మర్యాదగా ఊదరపెట్టి ఇల్లు ఖాళీచేయించేవాళ్ళు, సామాన్లు బయటపారేసి కుక్కల్ని ఉసిగొలిపేవాళ్ళూ, కాళ్ళూ చేతులు విరగ్గొట్టే వాళ్ళు ఒకపక్షం-తనెవరి పక్షం ఉండడం ధర్మం...? మరొక కోర్టుకు వెళ్ళాడు.

నగలు ఎత్తుకుని పుట్టింటికి పారిపోయి వచ్చిన లక్ష్మీదేవి! అత్తగారికి గరిట కాలేసి పెట్టిన సుగుణ, ధర్మరాజును ఆఫీసుకు పంపి అర్జునుడికి కబురుచేసిన సుశీల ఒక సైడు.... కోడళ్ని బావిలోకి తోసేవాళ్ళు, కిరసనాయిలు కొత్తకోడలు మీదపోసి కుటుంబసమేతం చలిమంట కాచుకునేవాళ్ళు, ఉరేసి కిరసనాయిలు ఆదాచేసే బుద్ధిమంతులు మరొక వర్గం. తను ఈ ధర్మకాటాలో 'ఏటు పక్క చూస్తున్నాడు?

ఇరవై ఏళ్ళు తన ఫ్యాక్టరీలో చచ్చేట్టు చాకిరీ చేయించుకుని ఏదో చిన్న పేచీపెట్టి రోడ్డుమీద ముష్టివాడిలాగా వదిలేసే యజమానులు ఒకవక్క, పూటకు తిండిలేక రోడ్ల వెంబడి

అడుక్కుతింటున్న వాడిమీద జాలిపడి తన హోటల్లో పని ఇస్తే మేనేజరు తల పగలగొట్టి డబ్బు ఎత్తుకుని పారిపోయేవాళ్ళు ఇంకోపక్క

ఇట్లా కోర్టులన్నీ తిరుగుతుంటే గోపాలం బుర్రగూడా తిరగడం మొదలుపెట్టింది. అన్నీ విపరీతధోరణులే. సమన్వయం, ధర్మమార్గం కనిపించడం లేదు. అధర్మమార్గమన్నా వాదించాలి, లేకపోతే ధర్మాన్ని ఆశ్రయించి ఇంటిపట్టున ఉండిపోవాలి. పార్వతితో ఈ మాటలన్నీ ఎట్లా చెప్పడం? ఎట్లా అర్థమవుతుంది.? నదిలో దూకేటప్పుడే ఆలోచించాలి. అందులో మొసళ్ళు, పాములూ, జలగలూ ఉంటాయని? అయినా ఈత నేర్చుకోకుండా నీళ్ళల్లోకి దూకడం తనదే తప్పు!! గోపాలం తలపట్టుకుని కూర్చుంటే సుగుణరావు తారసిల్లాడు. ఆ రోజు అతను కన్పించకపోతే... సన్యాసుల్లో కలిసిపోయేవాడేనేమో! అయినా సంసారులు సన్యాసుల్లో కలుస్తారుగాని వకీళ్ళు సన్యసిస్తారా?

కోర్టు కంపౌండులో పెద్దచెట్టు, చెట్టుపైన నల్లగౌన్లు వేసుకుని గబ్బిలాలు తలక్రిందులుగా తపస్సు చేస్తున్నాయి. చెట్టుకింద ప్లీడర్లంతా హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. కొత్త కేసులు పట్టుకోవటానికి, వచ్చిన కేసువాడు పారిపోకుండా ఉండటానికి సకల ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఆ మధ్యలో సుగుణరావు తారసిల్లాడు.

స్కూటరు పిలియన్ సీటుమీద కూర్చుని సిగరెట్టు పొగ దట్టంగా వదులుతున్నాడు.

'స్కూటరు ఎప్పుడు కొన్నావురా.... నీ పని వాటంగా ఉన్నట్లుందే...!' అన్నాడు గోపాలం.

'ఈ స్కూటరు నాది కాదోయ్ పుల్లయ్యా ..ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి వస్తువునూ స్వంతదానిలాగా వాడుకోవాలి...ఖాళీగా ఉంది కూర్చున్నాం అంతే...అదిసరేగాని నీ ప్రాక్టీసు ఎంతవరకు వచ్చింది? నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించావా!'

'నా మొహంలా ఉంది. ప్రాక్టీసు... మా ఇంట్లో మాటామాటా వచ్చి విడాకులు దాకా వచ్చేట్లుంది...'

'ఇంకేం... మీ ఆవిడ వకాల్తా నువ్వు తీసుకో... మీ బావగారిని అడిగి ఫీజు పుచ్చుకో... కేసు వచ్చిందంటే వదలకూడదు. ఈ వృత్తిలో వున్న రహస్యం అదే...'

'ఈ కేసు నాకు వద్దంటే... నువ్వు నా విడాకుల కేసు చేపట్టేట్లున్నావు...'

'నిస్సంకోచంగా....'

గోపాలం ఉలిక్కిపడ్డాడు. తనింట్లో భార్య విడాకుల గురించి ఎవరో వకీలుతో మాట్లాడుతున్నట్లు తోచింది. ముందు వెంటనే విడాకులు తీసుకుని, కావాలంటే మళ్ళీ ఆయన్నే పెళ్ళిచేసుకోవచ్చని హిందూ 'లా' వప్పుకుంటుందిట. అదే ముస్లిం 'లా' అయితే విడాకులిచ్చిన తర్వాత, మరెవరినన్నా వివాహం చేసుకుని, వాడికి విడాకులిచ్చి, మొదటి మొగుడితో రెండోపెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. హిందూ చట్టం ప్రకారం అయితే ఇంత తికమకలేదు. గోపాలం సూటిగా 'లా' కాలేజీకి వెళ్ళి తనకు హిందూ 'లా' చెప్పిన లెక్చరర్ని తన్నివద్దామనుకున్నాడు. క్రిమినల్ 'లా' బోధించిన లెక్చరరు జ్ఞాపకం వచ్చి వెనక్కు తగ్గాడు.

సుగుణరావు గోపాలం ముఖం వంకనే చూస్తూ 'ఏమిటిరా పగటి కలలు కంటున్నావు. పది కలలు కనేదానికంటే ఒక కల నిజం చేసుకోవడం ముఖ్యం!'

గోపాలం ఈ లోకంలోకి వస్తూనే 'ఈ పూట పది రూపాయలు సంపాదించందే... ఇంటికి పోయేదిలేదు. నీకు బోలెడన్ని కేసులున్నాయి గదరా..., ఒక కేసు నేను చేస్తాను, నీకు తోచిన ఫీజు ఇయ్యి...' అన్నాడు.

'సరే పద.... అయితే ఒక షరతు... నేను చెప్పినట్లు చెయ్యాలి.... అది తప్పు ఇది ఒప్పు... అంటూ సంధిమాటలు రానీకూడదు...'

'పద....' ముందుకు అడుగు లేస్తుంటేనే, 'నమస్కారం సార్....' అంటూ ఓ పోలీసు జవాను నమస్కారం పెట్టాడు. సుగుణరావు పది రూపాయలు తీసి చేతిలో పెట్టాడు.

'గుమస్తాగారు కూడా...మీకు నమస్కారం చెప్పమన్నారు సార్...'

సుగుణరావు ఇంకో పదిరూపాయలు తీసి జేబులో పెట్టాడు.

'కోర్టుకు రండి సార్...మెజిస్ట్రేటుగారు పిలుస్తున్నారు....'

'ఊ'...పద...'

గోపాలం కోర్టుహాలులోకి వెళ్ళాడు. ఒకే చేతికి బేడీవేసి రెండో బేడీని పోలీసు పట్టుకుని నిలబడ్డాడు. ఎవరు ఎవర్ని పట్టుకున్నారో తెలియటం లేదు. గోడ కానుకుని మరో ఇద్దరు నిలబడ్డారు. అప్పుడే మరో ఇద్దరు లోపలకు వచ్చి వంగివంగి సలాములు కొట్టుకుంటూ నడిచారు.

'నేను చేయవలసిన కేసు ఏమిటి....'

'ఆ నలుగురు నా క్లయింట్లే... నీకు నచ్చిన కేసు నువ్వు చెయ్యి....ఏం చెయ్యాలో... వాళ్ళని ఏం ప్రశ్నలు అడగాలో.. వాళ్లకు సాక్ష్యం ఏం చెప్పించాలో చూపిస్తాను...'

'ఎవరు వాళ్లు...'

'మొదటివాడు...నాన్ రొట్టె ఎత్తుకుని పారిపోయాడు... రెండవవాడు ట్రాన్సిస్టరు దొంగిలించాడు. . మూడోవాడు స్కూటరు...నాలుగో పెద్దమనిషి బ్యాంకు లూటీ...ఇదీ క్రమం....'

'అయిదోవాడేడీ... తలుపులు, తలలు పగలగొట్టి ఇల్లంతా గుల్లచేసినవాడు...'

'వాడి కేసు రేపుంది...'

'నేనేం చెయ్యాలి....'

'వీళ్లందరినీ జైలు బారినుండి కాపాడాలి...'

'ఎందుకు...?'

'వాళ్లందరూ జైలుకు పోతే మనకు ఫీజు ఎవరిస్తారు?'

గోపాలం సుగుణరావు వంక తీవ్రంగా చూశాడు.

'హాస్యం ఆడటానికి ఇదా సమయం?'

'నీ మొహంలా ఉంది... వాళ్లు నిజంగా దొంగతనం చేశారో లేదో మనకు తెలియదు... పోలీసులు 'దొంగ' అంటున్నారు. వాళ్ళు కాదు అంటున్నారు. సత్యం భగవంతుడికి తెలియాలి... మనకు 'లా' తెలిస్తే చాలు...' సుగుణరావు మెల్లిగా నవ్వుతున్నాడు గోపాలం నల్లకోటు అక్కడే వదిలేసి గోడదూకి ఎక్కడికన్నా పారిపోదా మనుకుంటున్నాడు....

'ఒక్కసారి బయటకు రా... నాకీ కేసులు వద్దు...'

'ప్రాక్టీసు చెయ్యటం ఇష్టంలేని వాడివి... ఇంటి దగ్గర కూర్చోకటోయినావా... గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ....' సుగుణరావు వెనకాలే వచ్చాడు-

'వేరే కేసులేం లేవా...'

'వీటిలో బాధపడాల్సింది ఏముంది... దోషిని శిక్షించకపోయినా, నిర్దోషిని శిక్షించినా ఆ పాపం జడ్జీగారిది... మనం నిమిత్తమాత్రులం... గీతాసారం ఏమిటి?' సుగుణరావు సిగరెట్టు పెట్టికోసం జేబులు తడుముకున్నాడు.

'లా తయారు చేయటం మొదటిదశ-యం.ఎల్.ఏ. పని......లా చెప్పటం లెక్చరరు... రెండవదశ... దొంగతనం చేసినవాడిని కాపాడి వాడు ఎత్తుకువచ్చిన దాంట్లో కొంత పంచుకోవడం మూడో అవతారం.... నేను చెప్పేది బుర్రకు ఎక్కుతుందా...'

'దొంగిలించిన సొమ్ము పంచుకునే దానికంటే దొంగతనానికి సూటిగా బయలుదేరవచ్చు గదా మొత్తం సొమ్ము మనకే ముడుతుంది...?' గోపాలం ఎదురుతిరిగాడు.

'అదీ వరస... నీ బుర్ర బాగానే పన్జేస్తోంది. అంత ధైర్యంలేక గాని అదే నాలుగోమెట్టు... డార్విను చెప్పిన పరిణామ సిద్ధాంతం అదే...' సుగుణరావు జారిపోతున్న నల్లగౌను పైకి లాక్కుంటున్నాడు. చెట్టుపైనుంచి కొంగ వొకటి అసహ్యంగా రెట్ట వేసింది.

'ఇహ నువ్వింటికి వెళ్లు... రాత్రికి వచ్చి కలుస్తాను...' అన్నాడు సుగుణరావు కోర్టు హాలులోకి పోతూ.... గోపాలం వంటరిగా నట్టేట్లో నిలబడినట్లు ఫీలయ్యాడు. తను ఎట్లా డబ్బు సంపాదించడం? ఉద్యోగం ఊడిపోయింది! మళ్ళీ వెనక్కు రానిస్తే చెంపలు వేసుకుని గుంజీలు తీసి ఉద్యోగంలోకి వెళ్ళిపోతాడు. చెవులు మెలిపెట్టుకోమంటే గూడా రెడీ.... అసలే చెమటపోస్తోంది. పైన కోటు ఆపైన గౌను!

అసలే కోతి, కల్లు తాగిందట.... నిప్పు తొక్కిందట. అట్లా ఉంది తన పరిస్థితి. రుమాలుతో ముఖం తుడుచుకుంటుంటే ఓ చక్కటి చుక్క కిళ్ళీ నములుకుంటూ వచ్చింది.

'నమస్తే సార్...' అంది గోపాలం తనని కాదనుకున్నాడు.

'నన్ను గుర్తు పట్టలేదా సార్.... రాజమండ్రిలో...' తమలపాకులు, పొగాకు నమిలి నమిలి ఉమ్మేస్తోంది.... తామిద్దరూ మాట్లాడుకోవటం ఎవరన్నా చూస్తున్నారేమోనని గోపాలం నాలుగు పక్కలా చూశాడు. ఆమెను తనెక్కడో చూశాడు. అవును.... రాజమండ్రిలో సినిమాహాలు దగ్గర పూల దుకాణం.

'ఇక్కడేం చేస్తున్నావు....?'

'జానెడు పొట్టకోసం....కష్టం చేయాలి గద సార్... తమరు వకీలు పనిచేస్తున్నట్టు తెలియదు సార్... ఇకనుంచీ మీ దగ్గరకే వస్తాం...' ఆమె నవ్వుతుంటే పళ్లవరస కాల్చిన మొక్కజొన్న గింజలా తెలుపుమీద నలుపు పులుముకున్నాయి. జాకెట్టులోనికి చెయ్యి పోనిచ్చి వంద రూపాయల కాగితం బయటకు తీసి గోపాలానికి అందించింది. ఆ కాగితం ముట్టుకుంటే వొక్కసారి వొళ్లంతా గగుర్పొడిచింది. కాని బోడి రాజమండ్రిలోనే ఆమెను పలకరించి ఎరగడు! ఛ...ఛ... ఇంటికి వెళ్లి సబ్బుపెట్టి చెయ్యి కడుక్కోవాలి.

'ఎందుకు ఈ డబ్బు...'

'మీకు ఫీజు సార్.... మా బస్తీపిల్ల మొగుడు కొట్టాడని పోలీస్ రిపోర్టు ఇచ్చింది సార్... దానికి బుద్ధి తక్కువై చెప్పింది సార్... మా పిల్లను పోలీసు పట్టుకుపోయాడు... వాడినుండి విడిపించాలి సార్...మీకు మళ్లా పైసలు తెచ్చిస్తా... చచ్చి నీ కడుపున పుడతా దొరా...' దగ్గరకు వచ్చి చేతులు పట్టుకునేట్టుగా ఉంది. గోపాలానికి భయం వేసింది. సుగుణరావు అంతా చూస్తూనే ఉన్నాడు. మెల్లిగా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'ఏమిటయ్యింది....'

'మా చెల్లెల్ని.... పోలీసులు నూక్కుపోయారు దొరా...'

'నీకంతా చెల్లెళ్లే గాని... ఏ స్టేషనులో ఉంది....'

'బేగంబజారులో...దొరా....'

'ఇంకో కాగితం గూడా తియ్యి...'

'లేదు...దొరా...'

'నువ్వు తీసి ఇస్తావా... నన్ను తీసుకోమంటావా...'

సుగుణరావు ధోరణి చూస్తే మరో వంద బలవంతాన తీసేసుకునేట్టున్నాడు. ఆమె మళ్ళా నవ్వుతోంది, జాకెట్టులో నుంచి మరో పచ్చకాగితం తీసి గోపాలం చేతిలో పెట్టింది. నోటు పట్టుకుంటే ఈసారి చెయ్యి గగుర్పాటు పొందలేదు. ఇంకెన్ని కాగితాలున్నాయో స్వయంగా పరీక్షించాలనిపించింది.

'తొందరగా.... రండి...దొరా..' ఆమె బెదురు బెదురుగా అడుగులు వేసింది.

'ఈ ఫీజు నువ్వే తీసుకో...ఏం చెయ్యాలో చెపుతాను పద...' సుగుణరావు ఆమె వెనకాలే తగులుతున్నంత దూరంలో నడుస్తున్నాడు. ముగ్గురూ పోలీసు స్టేషనుకు ఆటోలో వెళ్లారు.

అక్కడ ఏమేం చెయ్యాలో సుగుణరావు చూపించాడు. తాను లా కాలేజీలో చదివిన మూడు సంవత్సరాల్లో, చదివిన ముప్పై పుస్తకాల్లో ఈ ప్రస్తావనే లేదు. కేసు పని పూర్తయ్యేటప్పటికి పొద్దుకూకింది.

ఇంటి గుమ్మందగ్గర పార్వతి గేటు దగ్గర నిలబడింది. తనను చూడగానే పూర్వకాలంలో, లోపలి నుంచి వచ్చి గేటు తీసి చేతిలో సంచి అందుకునేది! ఈరోజు మెదలకుండా లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

'ఈరోజు నేను వొక కేసు పట్టాను...?' అన్నాడు గోపాలం.

'అదేమన్నా ఉడతా పట్టటానికి...?' గోపాలం వంక పరిశీలనగా చూసింది. 'ఏం కేసు...? ఎంతిచ్చారు...?' పార్వతి కోటుజేబులో చెయ్యి వెయ్యబోయింది. గోపాలం వెనక్కు తగ్గాడు.

'రాత్రికి చెబుతాను...' అన్నాడు.

భోజనాలు అయి నిద్రపోయేముందు పార్వతి మళ్లీ అడిగింది. 'ఏం కేసు...ఎంత ఫీజు సంపాదించారు...' అని. గోపాలం దిండుకింద నుంచి రెండు వంద రూపాయల కాగితాలు తీసి అందించాడు. మసక చీకటిలో పక్కకు తిరిగి చూశాడు. పార్వతి రాజమండ్రి పిల్లలా కనిపించింది. తను తాను కాదు. ఎవరో! రాజమండ్రి పిల్లకు ఎవరు, ఏ సన్నివేశంలో ఆ నోటు అందించారో! గోపాలానికి కంపరంగా ఉన్నది– ఆ నోట్లు ఎన్ని చేతులు మారినాయో!! ఉద్యోగి, జేబుదొంగ, తాగుబోతు, తిరుగుబోతు, రాజమండ్రి పిల్ల... తాను. ఈ రంగులరాట్నంలో తానిప్పుడు గుర్రం ఎక్కాడు?! పార్వతి మళ్ళీ అడిగింది. కేసు గురించి.

'కేసు ఏదయితేనేం... రెండు వందల రూపాయలు రెండు గంటల్లో సంపాదించాను...' అన్నాడు పక్కకు తిరుగుతూ.

'పదేళ్ల నుంచి మీతో సంసారం చేస్తుంటే... పండగకు చీర కొనటం చేతకాలేదు.... మొన్న దసరా శలవులకు పోయి మూడు రోజులుంటే...మా బావ పట్టుచీర కొనిపెట్టాడు అంది ఒకత్తె... అట్లా ఉంది మీరు చెప్పేది...' అంది పార్వతి. రెండు వంద రూపాయల కాగితాలు తీసి జాకెట్టులో పెట్టుకుంది. గోపాలం ఉలిక్కిపడి లేచాడు. డబ్బు తీసుకుందామనుకున్నాడు. ధైర్యం చాలలేదు! పార్వతి రాజమండ్రి పిల్లలాగా నవ్వుతోందేమిటి? నల్లకోటు వారిద్దరి మధ్య ఎర్రకోటలా ఉంది?

(యువ - దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక)